

دایناسورها از شدت بدشانسی منقرض شدند!

به نظر می‌رسد دایناسورها بر اثر برخورد دو سیارک غول‌پیکر به فاصله سیصد هزار سال و هم‌زمان با اوج فوران‌های آتشفشانی زمین منقرض شده‌اند...

به نظر می‌رسد دایناسورها بر اثر برخورد دو سیارک غول‌پیکر به فاصله سیصد هزار سال و هم‌زمان با اوج فوران‌های آتشفشانی زمین منقرض شده‌اند.

یکی از مقبول‌ترین تئوری‌ها در مورد عامل انقراض دایناسورها، سیارکی 10 کیلومتری است که 65 میلیون سال پیش با زمین برخورد کرد.

دانشمندان توانسته‌اند بقایای برخورد چنین سیارکی را در گودال دوپست کیلومتری چیکسکولوب در یوتاکان پنینسولای مکزیک بیابند. شواهد زمین‌شناسی مرتبط با آن زمان نیز حاکی از آن است که این برخورد با پخش کردن انبوهی از گرد و غبار در جو زمین و ایجاد تغییرات آب‌وهوایی و سرمای شدید در سراسر دنیا، منجر به نابودی فراگیر و انقراض نسل بیش از شصت درصد از موجودات زنده روی زمین گردید.

اما به گزارش نشنال جئوگرافی، شواهد تازه‌ای به دست آمده که احتمال می‌دهد دایناسورها بر اثر برخورد سیارک غول‌پیکر دیگری به پهنای 40 کیلومتر از بین رفته باشند. به گفته متخصصین، این سنگ بزرگ آسمانی در حدود سیصد هزار سال بعد از برخورد چیکسکولوب، در نزدیکی ساحل غربی هندوستان به شدت با زمین برخورد کرده است. این درحالی است که متوسط برخورد چنین سنگ‌های بزرگی به زمین، هر صد میلیون سال یک‌بار تخمین زده می‌شود! سانکار چترجی، فسیل‌شناس دانشگاه صنعتی تگزاس در لوبوک در مورد این اتفاق می‌گوید: "دایناسورها واقعا بدشانسی آورده بودند".

وی فکر می‌کند که این سیارک دوم، حفره‌ای به قطر 500 کیلومتر را در کف اقیانوس هند به وجود آورده است. گروه او از سال 1996/1375 بررسی این گودال را آغاز کرده‌اند و آن‌را به افتخار الهه تخریب و نوسازی هندو، گودال شیوا نامیدند. چترجی توضیح می‌دهد: "اگر نظریه ما درست باشد، این بزرگ‌ترین گودال حاصل از برخورد اجرام آسمانی شناخته شده روی زمین است."

تقویت آتشفشان‌ها

اما آیا برخورد این سیارک کشنده دایناسورها، باعث تقویت آتشفشان‌ها شد؟ تاثیر سیارک شیوا آنقدر زیاد بود که پوسته زمین را در مناطق آسیب‌دیده از بین ببرد و بدین ترتیب لایه گوشتی داغ‌تر، از زیر بالا بیاید و دیواره بلند و ناهموار اطراف گودال را تشکیل دهد.

به علاوه این گروه معتقد است که این برخورد باعث به وجود آمدن بخشی از قاره‌های فرعی هند شده که از این قاره جدا و به سمت آفریقا حرکت کرده و جزایر فعلی سیچل را خلق کرده است. همچنین احتمالا این برخورد باعث بالا رفتن فوران‌های آتشفشانی در آن منطقه شده و بخش غربی هندوستان امروز را به وجود آورده است.

به نظر برخی دانشمندان، گازهای مضر متصاعد شده از آتشفشان‌های هند که دامدکن نامیده می‌شود، عاملی مهم در انقراض دایناسورها بوده است. چترجی می‌گوید: "خیلی وسوسه‌کننده است که فکر کنیم این برخورد واقعا باعث فعالیت‌های آتشفشانی شده است. اما ممکن هم هست که درست نباشد. بیشتر به نظر می‌رسد که فعالیت‌های آتشفشانی از قبل از این برخورد وجود داشته‌اند و برخورد شیوا تنها این فعالیت را بدتر کرده است."

آسمان پارس